

РЕШЕНИЕ

№ 2421

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3788** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс.

С жалба, вх. № 15318/20.04.2023 г. „ИЗИФАРМ“ ЕООД оспорва частта от РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърдена с Решение № 207/14.02.2023 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП.

Дружеството - жалбоподател, посредством упълномощения адвокат К. Г.: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт в оспорената част; ангажира заключения (основно и допълнително) на съдебносчетоводна експертиза; представя счетоводни документи, които са изследвани от вещото лице; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък (л. 336).

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възможност за писмена защита, каквато не е представена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 34-37 от делото) е възложена ревизия на „Изифарм“ ЕООД за определяне задължения по: Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от 01.01.2019 г., до 31.12.2020 г.;

Закона за корпоративното подоходно облагане, за периода от 01.03.2019 г., до 31.08.2021 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 73 от делото), срещу който е подадено възражение, неприето са основателно от авторите на ревизионния акт. Издаден е процесният РА № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г. (л. 42), с който, в тежест на дружеството са начислени допълнителни задължения за: ДДС, в общ размер на 21 610, 59 лв. и лихви - 2 901,88 лв.; корпоративен данък по ЗКПО за внасяне, в размер на 11 030, 56 лв., заедно с лихви - 10 622, 51 лв. С Решение № 207/14.02.2023 г. решаващият административен орган – директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е: потвърдил РА № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г. в оспорените части, относно определения резултат по ЗДДС за данъчните периоди от м. 03.2019 г., до м. 08.2019 г., м. 11.2019 г., м. 08.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 08.2021 г. и по ЗКПО, за периода 2019 г., заедно със „съответните лихви за забава“, както и в частта на лихвите по ЗДДС, за данъчните периоди м.м. 01, 02.2020 г.; оставил жалбата без разглеждане, поради липса на правен интерес, в частите по ЗДДС (данъчни периоди м.м. 09.2018 г.; 10, 12.2019 г.; 01-12.2020 г. и от м.м. 02-07.2021 г.) и в частта по ЗКПО за 2020 г. Решаващият орган приел наличие на правен интерес от оспорване на начислени лихви за забава, в общ размер на 220, 06 лв. през посочените данъчни периоди, съответно – потвърдил акта в тази част, понеже дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, впоследствие сторнирани, чрез включване на данъчни документи със знак „минус“ в следващи данъчни периоди.

С жалбата е заявено и в съдебно заседание се поддържа искане за отмяна на ревизионния акт в частите, потвърдени с Решение № 207/14.02.2023 г.

В съдебното производство са изслушани и приети без оспорване две заключения на съдебносчетоводна експертиза, отговарящи на поставени от дружеството въпроси. Заключенията Съдът ще обсъди в настоящото решение

През ревизирания период дейността на „Изифарм“ ЕООД е свързана с търговия на едро, с лекарствени средства.

I. Задълженията в частта по ЗДДС касаят данъчните периоди: от м. 03.2019 г. до 08.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 08.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 08.2021 г., и са резултат от:

1. отказано право на приспадане данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС по фактури, издадени от „МЕГАЛАЙФ“ ЕООД, „ТГ ФАРМА ГРУП“ ЕООД, „БИЛФАРМА“ ЕООД.

2. непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 71, т. 1 ЗДДС по дублирани фактури, издадени от: „МЕДИКОХИМ“ ООД, „ЦЕТО ФАРМА“ ООД, ЕТ „РОСФАРМА - РОСЕН БОЗЕВ“, „ФАРМА ИМПЕКС“ ЕООД, „ФАРКОЛ“ АД, „ДОНА ВХ“ ЕООД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД;

3. начислени лихви за забава, в т. ч. и за сторнирани доставки, по които ревизираното дружество е ползвало право на данъчен кредит.

II. Допълнително определените задължения за корпоративен данък са от извършено, на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО увеличение на декларирания от дружеството финансов резултат за 2019 г., със сумата от начислени разходи по фактури, издадени от „МЕГАЛАЙФ“ ЕООД, „БИЛФАРМА“ ЕООД, „ТГ ФАРМА ГРУП“ ЕООД и „ФЕЛИКС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД (предходно търговско наименование „Трейд файнанс“ ЕООД).

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновавали изводите си са установени и обобщени в резултат на подробно

описаните в РД процесуални действия.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

I. ОТНОСНО ЗАДЪЛЖЕНИЯТА В ЧАСТТА ПО ЗДДС - отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от „Мегалайф“ ЕООД, „ТГ фарма груп“ ЕООД и „Билфарма“ ЕООД.

Касае се за:

1. четири фактури, издадени от „Мегалайф“ ЕООД с предмет „стоки“ и ДДС - 3 726,67 лв., за данъчни периоди м. 03.2019 г. и м. 04.2019 г.;

2. дванадесет фактури, издадени от „ТГ фарма груп“ ЕООД с предмет „стоки“ за данъчни периоди от м. 06.2019 г. до м. 08.2019 г. и от м. 03.2019 г. до м. 06.2019 г., и ДДС – общо 12 627, 52 лв.;

3. четиринадесет фактури (РД – л. 81 от делото), съставени от името на „Билфарма“ ООД, по които „Изифарм“ ЕООД е ползвало данъчен кредит, в размер на 14 673, 90 лева за данъчните периоди от м. 01, до м. 06.2019 г.. За тези фактури от „Билфарма“ ООД е декларирано, че: не е имало търговски отношения с „Изифарм“ ЕООД; не е издавало фактури на последното; в отчетните си регистри по ЗДДС няма отразени фактури с получател „Изифарм“ ЕООД.

Опитите за извършване насрещни проверки на „Мегалайф“ ЕООД и „ТГ фарма груп“ ЕООД са били неуспешни, понеже са връчени по реда на чл. 32 ДОПК, а изисканите документи не са представени. За двете дружества при ревизията е констатирано, че: са с прекратени регистрации по ЗДДС, по инициатива на органи по приходите, поради наличие на установени обстоятелства по чл. 176 ЗДДС - извършени данъчни нарушения; имат задължения към Бюджета в особено големи размери, формирани от декларирани, но невнесени данъци и задължителни осигурителни вноски, както и в резултат на извършени ревизии; за периода на спорните доставки само „Мегалайф“ ЕООД е подало Уведомление по чл. 62 от Кодекса на труда за назначено лице по трудово правоотношение, но не са внасяни дължимите данъци и задължителни осигурителни вноски; двете дружества не притежават материална и техническа обезпеченост за изпълнение на спорните доставки, понеже липсват доказателства за: налични активи (собствени или наети), необходими за изпълнението на фактурираните доставки; наличие на притежавани имоти и или търговски обекти, складове, офиси и др.; данни за регистрирани транспортни средства; за ревизираните периоди в дневниците за покупки на „доставчиците“ не са вписани фактури за разходи за наем, ел. енергия, вода, интернет, телефони и др. Установено е от ревизиращите и разминаване между отразените в отчетните регистри на „Мегалайф“ ЕООД фактури, с тези, декларирани от „Изифарм“ ЕООД в дневниците за покупките: фактури № 0...312/22.02.2019 г., № 0...314 от 25.03.2019 г. и № 0...316/29.03.2019 г., по които ревизираното лице е приспаднало данъчен кредит не са отразени в дневниците за продажбите на „Мегалайф“ ЕООД.

За „Билфарма“ ЕООД, освен неоспорената констатация да не е издавало фактури на „Изифарм“ Е., ревизиращите органи са анализирали и приобщените към фактурите: приемо-предавателни протоколи; фискални касови бележки; снимки, като доказателство за водена кореспонденция по електронен път с „МЕГАЛАЙФ“ ЕООД, ведно с прикачени файлове, съдържащи информация за наименование на продуктите, партиди и договорки за бройки и снимки от екран на мобилно устройство за изпращани съобщения по Viber с получател - З. Megalife, за които ревизиращите са

посочили, че се отнасят за м. 11.2018 г. и м. 12.2018 г. и не касаят фактурираните доставки. В тази връзка вещото лице сочи в допълнителното си заключение, че: „и-мейли с електронен адрес: [електронна поща] (л.л.338-347 от папка № 2-приложение), като върху някои от разпечатките се вижда, че кореспонденцията е със [електронна поща] и става въпрос за лекарствени продукти; според чат- разговор (л.л. 347356 от папка № 2-приложение) с дати 22.11.18, 6.12.18, 11.12.18, 12.12.18, 13.12.18, 14.12.18, 20.12.18, 4.1.19, 7.1.19, 8.1.19, 13.1.19, 15.1.19 се уговарят доставки на лекарствени продукти, фактури за тях и плащания, но не може да се установи кои са лицата, които водят разговора“.

За приемо-предавателните протоколи е констатирано, че: не съдържат име на лицето, предало стоките от името на „Билфарма“ ООД. За фискалните касови бележки е констатирано, че са издадени от фискално устройство №3899926, регистрирано в обект за търговия на дребно с фармацевтични стоки, в [населено място], [улица], от което не са подавани дневни финансови отчети на датите, на които са издавани приложените касови бележки.

Въз основа на констатациите органите по приходите приели, че фактурите от името на „Мегалайф“ ЕООД, „ТГ фарма груп“ ЕООД и „Билфарма“ ООД не отразяват реално извършени доставки и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит, в общ размер на 16 354, 19 лв.

Съдът изцяло споделя това становище и приема, че в тази част РА № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г. е обоснован, законосъобразен и правилен.

Според заключенията на вещото лице: фактурите, издадени от „Билфарма“ ООД не са отразени в дневниците за продажби на това дружество, понеже (каза се по – горе) то твърди, че не е имало отношения с „Изифарм“, но последното е осчетоводило „основно с разчет към сметка 492 – „Разчети със собственици“, т.е. - уреждане на задължението към доставчика за сметка на задължение към собственика, и няколко плащания в брой – сч. с/ка 501“; от представените на вещото лице копия от касовите ленти по месеци и дневни отчети, извлечение от см.702 „Приходи от продажби на стоки“, за периода 01.01.-31.05.2019 г. на „Билфарма ООД „се установява, че оборотът на дружеството по дневни отчети, само в един случай превишава 3 хил. лв. (на 25.01.2019 г. – 3117, 48 лв.), а в останалите дни дневните отчети са под тази сума, и няма продажби в брой на стойностите по фискалните бонове, прикрепени към фактурите с получател „Изифарм“ ЕООД.

Доказателствената стойност на издадените от името на „Мегалайф“ ЕООД, „ТГ фарма груп“ ЕООД се опровергава, освен от обективно установените данни (ненамиране на адресите за кореспонденция, непредставяне на счетоводни документи, прекратени регистрации по ЗДДС, липса на материална база и ресурси за осъществяване на дейност), и от липсата на данни за регистриране на търговците („доставчици“) и посредниците, по реда на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина. Както е отбелязал и ответникът, непредставянето от „Мегалайф“ ЕООД и „ТГ фарма груп“ ЕООД на данни за счетоводни отразявания движението на сметка 304 „Стоки“ сочи на липса на аналитична отчетност на стоките, от която да бъде установено, дали те са се сдобили със съответните количества стоки, за да ги прехвърлят в собственост на „Изифарм“ ЕООД. Заключениеето на вещото лице за редовно водено от „Изифарм“ ЕООД счетоводство, което е „достатъчно детайлно и дава възможност за анализ, проверка и хронологично проследяване на счетоводните операции по отделните документи за извършени разходи и доставки“ не променя горните изводи.

Възраженията на адвоката – пълномощник за обратното, изложени в писмената защита не може да бъдат споделени. Обобщаващите изводи на ревизиращите органи, с позоваване и на факта, че от „Мегалайф“ ЕООД и „ТГ фарма груп“ ЕООД не са представени изисканите документи, е обосновано с нормите на чл. 37, ал. 4, изр. първо, вр. ал. 2 и ал. 3, вр. чл. 32 ДОПК. В съдебното производство, свързано с оспорване на ревизионен акт доказателствената тежест е разпределена съобразно общото правило, по смисъла на чл. 154, ал. 1 ГПК, т.е. – в условията на насрещно доказване жалбоподателят дължи да опровергава, посредством всички допустими доказателствени средства констатациите на ревизиращите органи по приходите. В настоящото съдебно производство защитата на „Изифарм“ ЕООД получи пълна възможност да упражни това процесуално право. Неоснователно адвокатът счита (писмената защита), че информацията от НАП и заключението на вещото лице за включване на фактури в дневниците за продажби и за начисляване на ДДС, като задължение към Бюджета сочели на реалност на доставките. Невярно е и внушението, че заключението на съдебносчетоводната експертиза опровергава констатациите на РД и РА. Обилното позоваване на решения от практиката на Съда на ЕС и такива на ВАС по данъчни дела, не може да замести дефицита на доказателства, които са съществен елемент от законосъобразното упражняване правото на приспадане на ДДС. Данъкът върху добавената стойност се определя като косвен, многофазен и некумулятивен данък, а практическият му смисъл е да бъде начисляван по конкретна доставка на стока или на услуга, и да бъде включен еднократно в крайната цена. Облагането само на добавената стойност се постига, чрез приспадане на данъчен кредит от страна на получателя на съответната доставка. Действащият понастоящем ЗДДС съответства по съдържание изцяло на нормите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета, относно общата система на данъка върху добавената стойност, за целите на общностния търговски оборот на стоки и на услуги. Условията, които следва да изпълни данъчен субект, претендиращ право на данъчен кредит са изброени алтернативно в чл. 71 ЗДДС. ЗДДС и Директивата предпоставят реализирането на правото на приспадане на данъчен кредит от наличието на доказателства за действително извършена престация - доставка на стока или на услуга. Трайно установена е съдебната практика в смисъл, че само издаването на данъчна фактура, която да отговаря от формална страна на изискването за реквизити и да е отразена в счетоводството на „доставчика“ и в това на получателя не е достатъчно, за да бъде изпълнен фактическият състав на нормите, регламентиращи упражняване на принципното право на приспадане на данъчния кредит. Нормата на ал. 5 от чл. 70 ЗДДС въвежда като самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит неправомерното начисляване на данък. За неправомерно следва да се счита начисляване тогава, когато посоченият в данъчната фактура доставчик не е престирирал стока или услуга, а само привидно е създал впечатление за такава престация. С други думи, преценката за наличието на реално осъществена доставка е неотменимо и задължително изискване за упражняване право на данъчен кредит. Извършването на такава преценка е резултат от внимателен анализ на установените в хода на ревизията факти и съпоставянето им с обективната действителност. Това е направено с процесния ревизионен акт, респ. с ревизионния доклад. Според характера и предмета на фактурираните доставки, на изследване подлежи, както действителната възможност на „доставчиците“ (ресурсна и кадрова обезпеченост) да изпълнят уговорена сделка, така и обстоятелството, дали между тях и „получателя“ е

извършено прехвърляне владението (собствеността) върху стоката. По делото, от страна на жалбоподателя не бе проведено успешно доказване на правно значимите в тази насока факти. Ангажираните доказателства, които бяха обсъдени по – горе, включително заключението на ССЧЕ не опровергават изводите и констатациите на ревизиращите, така както са изложени в РД и в РА. Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС „не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално, тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...“. Внимателният прочит на цитираното решение на СЕС, като и познаването (макар и не изчерпателно) на практиката на Съда по приложението на Директива 2006/112/ЕО сочи, че в основата на отговорите на отправени преюдициални въпроси стои условието, „да са изпълнени предвидените в директивата процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане, и в частност - условието данъчнозадълженото лице да притежава фактура, която удостоверява **действителното извършване на доставката на стоки**“. В този смисъл Съдът приема, че ревизиращите органи по приходите надлежно са установили обективните обстоятелства, предвид подробно анализирания факти, въз основа на които може да бъде направено обосновано заключение за това, че издателите на фактурите („Мегалайф“ ЕООД и „ТГ фарма груп“ ЕООД) или техни подизпълнители не са осъществили доставки към „Изифарм“ ЕООД, понеже *„не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за доставки не са били оправдани в счетоводната им документация“*. Противно на изложеното в жалбата Съдът не открива в ревизионната преписка, съответно с РД не са коментирани данни за информация от Агенцията по лекарства за притежаван от „Мегалайф“ ЕООД лиценз за търговия с лекарствени продукти на едро, както и на лицензиран склад.

ОТНОСНО непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 71, т. 1 ЗДДС по дублирани фактури, издадени от: „МЕДИКОХИМ“ ООД, „ЦЕТО ФАРМА“ ООД, ЕТ „РОСФАРМА - РОСЕН БОЗЕВ“, „ФАРМА ИМПЕКС“ ЕООД, „ФАРКОЛ“ АД, „ДОНА ВХ“ ЕООД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД.

Ревизионният акт е правилен и обоснован, и в тази част.

В жалбата и в писмената защита тази част от РА не е обсъждана, респ. – не са изложени защитни доводи.

Безспорна е (не се опровергава) констатацията за дублиране (включване два

пъти в дневника за покупки, за различни данъчни периоди) на фактури, издадени от цитираните седем търговци, с оглед на което е прието, че „Изифарм“ ЕООД неправомерно е упражнило два пъти право на приспадане на данъчен кредит, начислен с едни и същи фактури, в общ размер на 5 256, 40 лв., съответно за данъчните периоди: м. 07.2019 г., в размер на 176, 54 лв.; м. 11.2019 г., в размер на 171, 88 лв.; м. 08.2020 г., в размер на 42, 66 лв.; м. 01.2021 г., в размер на 4 803, 65 лв. и м. 08.2021 г., в размер на 61, 67 лв. Декларираните резултати, във връзка с неправомерно ползваното право на приспадане на данъчен кредит са съответно коригирани.

ОТНОСНО начислените лихви за забава, в т. ч. и за сторнирани доставки, по които ревизираното дружество е ползвало право на данъчен кредит.

Тази част от РА също не е коментирана с жалбата, но понеже е заявено оспорване на потвърдената от ответника част, Съдът дължи обсъждане.

За данъчни периоди м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г. с ревизионния акт са начислени лихви за забава, в размер на 220, 06 лв., във връзка с анулирани фактури, по които е упражнено право на приспадане данъчен кредит. Споделени от Съда са мотивите на ответника, с позоваване и на Писмо, изх. №20-00-134/ 21.06.2013 г. на НАП, относно ограничаване правото на приспадане на данъчен кредит в хипотезите на липса на доставка. Принципът на неутралността на ДДС предполага възможността за коригиране на неправомерно документирани стопански операции, след данъчния период, в който са издадени фактури. Последното изисква и отразяване в отчетните регистри по ЗДДС, и в справките-декларации, но за периода преди извършване на корекциите се дължи лихва.

II. ОТНОСНО допълнително определените задължения за корпоративен данък от извършено, на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО увеличение на декларирания от дружеството финансов резултат за 2019 г., със сумата от начислени разходи по фактури, издадени от „МЕГАЛАЙФ“ ЕООД, „БИЛФАРМА“ ЕООД, „ТГ ФАРМА ГРУП“ ЕООД и „ФЕЛИКС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД (предходно търговско наименование „Трейд файнанс“ ЕООД.

За 2019 г. „Изифарм“ ЕООД е подало Годишна данъчна декларация по чл. 92 ЗКПО с декларирана годишна данъчна основа за облагане с корпоративен данък - 80 280, 90 лв. В част VI „Определяне на данъчния финансов резултат и дължимия корпоративен данък“ са декларирани общо приходи 6 553 259, 32 лв., общо разходи - 6 444 057,51 лв. и след извършени преобразувания на счетоводния финансов резултат е декларирана данъчна печалба от 80 280, 90 лв.

Ревизиращите органи по приходите са: преобразували счетоводния финансов резултат в посока увеличение, със 110 305, 60 лв.; декларираната данъчна печалба е увеличена на 190 586, 50 лв. и е определен допълнителен корпоративен данък за внасяне, в размер на 11 030, 56 лв., заедно с лихви - 2 901, 88 лв. Увеличението на счетоводния финансов резултат за 2019 г. е извършено на основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 10, ал. 1 ЗКПО, със сумата от

отчетени разходите по фактури, издадени от „МЕГАЛАЙФ“ ЕООД, „БИЛФАРМА“ ЕООД, „ТГ ФАРМА ГРУП“ ЕООД и „ФЕЛИКС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД, за които ревизиращите органи са приели, че не са документално обосновани. Органите по приходите, по отношение „Феликс трейд консулт“ ЕООД се позовават и на констатации, предмет на предходен, издаден на „Изифарм“ ЕООД РА № Р-22002221005012-091-001/29.03.2022 г. За този РА Съдът служебно установява, че е отменен с влязло в законна сила на 18.03.2024 г. Решение № 5632/20.09.2023 г. на АССГ, по адм. дело № 7703/2022 г., относно начислените допълнителни задължения по ЗДДС, в общ размер на 234 271,85 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 05.2018 г. и от 11.2018 г. до 02.2019 г. по фактури, издадени от: „МЕГАЛАЙФ“ ЕООД, „БИЛФАРМА“ ЕООД, „ДИ ЕС ДЙ ФАРМА БГ“ ЕООД и „ФЕЛИКС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД (предходно търговско наименование „Трейд файнанс“ ЕООД).

Непризнаването на право на ДК по фактурите от „Мегалайф“ ЕООД, „Билфарма“ ЕООД, „ТГ фарма груп“ ЕООД и предвид условията по чл. 10, ал. 1 ЗКПО обуславя непризнаване за данъчни цели, на документално необоснованите разходи – чл. 26, т. 2 с.з. В РД (л. 75 от делото), в таблицата са посочени две фактури от „Феликс трейд консулт“ ЕООД за услуги, съответно с: ДО – 350 лв. и ДДС – 70 лв.; ДО 180 лв. и ДДС – 36 лв. За тези фактури в процесния РД и в РА не са изложени мотиви, защо се приема да не са осъществени реални доставки. С оглед на това и предвид отмяната на предходния РА № Р-22002221005012-091-001/29.03.2022 г. процесният РА подлежи на отмяна в частта по ЗКПО за 2019 г., относно фактури с №№: 000...141/14.12.2018 г.; 000...142/09.01.2019 г., на обща стойност 636 лева, издадени от „Феликс трейд консулт“ ЕООД

В заключение: Ревизионен акт № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г., потвърден с Решение № 207/14.02.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът, в процесната оспорена част е обоснован и законосъобразен, вкл. досежно направените изводи за наличие на материалноправните основания на ЗДДС, да не бъде признато упражненото право на приспадане на данъчен кредит, начислен в процесните фактури. Ревизионният акт е незаконосъобразен в частта по ЗКПО за 2019 г., относно фактури с №№: 000...141/14.12.2018 г.; 000...142/09.01.2019 г., издадени от „Феликс трейд консулт“ ЕООД.

Отхвърлянето на жалбата в частите на РА № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г., относно определения резултат по ЗДДС за данъчните периоди от м. 03.2019 г., до м. 08.2019 г., м. 11.2019 г., м. 08.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 08.2021 г. (21 610, 59 лв. и лихви - 2 901,88 лв.) и по ЗКПО, за периода 2019 г., по отношение на фактурите от „Мегалайф“ ЕООД,

„Билфарма“ ЕООД, „ТГ фарма груп“ ЕООД, както и в частта на лихвите по ЗДДС (220, 06 лв.), за данъчните периоди м.м. 01, 02.2020 г. обуславя основателност на заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет Съдът го определя в размер на 4 692 лева. Ответникът дължи да възстанови на дружеството – жалбоподател разноските за водене на делото, съразмерно на уважената част от жалбата (намаляване на данъчната печалба с 636 лева, предвид стойността на фактури от „Феликс трейд консулт“ ЕООД – ДО и ДДС). Така и съобразно списъка по чл. 80 ГПК на жалбоподателя се дължи възстановяване на разноски, в размер на 79 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ИЗИФАРМ“ ЕООД РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърдена с Решение № 207/14.02.2023 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, **В ЧАСТТА** по ЗКПО за 2019 г., относно фактури с №№: 000...141/14.12.2018 г.; 000...142/09.01.2019 г. на обща стойност 636 лева, издадени от „Феликс трейд консулт“ ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ИЗИФАРМ“ ЕООД, против останалата част от РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221522001193-091-001/03.11.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърдена с Решение № 207/14.02.2023 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, **ОТНОСНО:** задълженията за ДДС, в общ размер на 21 610, 59 лв. и лихви - 2 901,88 лв.; корпоративен данък по ЗКПО за внасяне, в размер на 10 967 лв., заедно с лихви - 10 019 лв.; начислени лихви за забава, в размер на 220, 06 лева, в т. ч. и за сторнирани доставки, по които ревизираното дружество е ползвало право на данъчен кредит.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на „ИЗИФАРМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на общо 79 лв. (седемдесет и девет лева), съразмерно на уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА „ИЗИФАРМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 4 692 лв. (четири хиляди, шестстотин и деветдесет и два лева), съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: